

geadgang til FN. FN-systemet og andre internationale organisationer opfordres endvidere til at assistere regeringer, som har udtryk ønske herom, med at opbygge den fornødne kapacitet til at gennemføre Konventionen. Der opnåedes også enighed om, at menneskerettighedsmekanismer i deres arbejde bør tage hensyn til kønspektivet. Dokumentet indeholder endvidere en anbefaling om, at politikker og programmer bør udformes således, at handicappede kvinders og pigers menneskerettigheder beskyttes og fremmes. Derudover er der nu indføjet en tidsfrist (2005), om end tentativ, for eliminerings af al kønsdiskriminerende lovgivning.

24. Hvad angår *overvågning og rapportering* om regeringernes gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet samt udviklingen af indikatorer, statistikker og delmål er fremskridtene betydelige. Kønsopdelte statistikker, indikatorer og måltal omtales direkte og i en lang række sammenhænge. Som et væsentligt fremskridt må fremhæves, at der opfordres til, at der udarbejdes internationalt anerkendte indikatorer og metoder til at måle omfanget af vold mod kvinder, samt at der opbygges en lettilgængelig, international database indeholdende statistikker, lovgivning, gode praksiser og erfaringer omkring vold mod kvinder og bekæmpelse af denne. Om end det i flere tilfælde var vanskeligt at få henvisninger til international overvågning af regeringernes indsats inkluderet, udgør anbefalingerne i hoveddokumentet som helhed et væsentligt bedre grundlag end Beijing-handlingsprogrammet for evaluering og overvågning af den fremtidige ligestillingsindsats.

25. På *fattigdomsområdet* fastholdtes den gentagne opfordring til industrialiserede lande om hurtigst muligt at opfylde forpligtelsen til at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand. Mikrokreditarrangementer, som har vist sig at være en effektiv strategi til at øge kvinders muligheder for at deltage i det økonomiske liv, omtales nu også. Det fastslås endvidere, at særlige tiltag er nødvendige for at sikre, at kvinder og piger med handicap integreres i den generelle udviklingsproces. Der opnåedes endvidere enighed om en række nye formuleringer vedrørende fattigdom og globalisering. Globalisering og dennes effekter på kvinder i udviklingslandene var ikke genstand for megen opmærksomhed i Beijing-handlingsprogrammet. At hoveddokumentet rummer en række ganske fyldige paragraffer om dette emne må derfor i sig selv betegnes som et fremskridt.

26. Fremskridtene på området kvinder og *økonomi* var som helhed beskedne. Dog må det fremhæves, at regeringerne opfordres til at indarbejde et kønsperspektiv i alle faser af de nationale budgetteringsprocesser. Det lykkedes også efter langvarige forhandlinger at opnå enighed om en række ganske fyldige og velafbalancerede paragraffer om de negative og positive konsekvenser af globaliseringsprocessen for kvinders muligheder for at deltage i det økonomiske liv. De hertil knyttede anbefalinger om fremtidige tiltag er meget generelle, men som det er tilfældet på fattigdomsområdet, udgør det et fremskridt i sig selv, at globaliseringsprocessen vies en øget opmærksomhed.

27. Afholdelsen af den særlige samling må i sig selv betragtes som et væsentligt bidrag til det videre arbejde for ligestilling mellem mænd og kvinder. Et møde på dette niveau og af dette omfang skaber yderligere opmærksomhed omkring ligestillingsproblemerne globalt såvel som nationalt. Ligestillingsproblemerne fastholdes på regeringernes, mediernes og de internationale organisationers dagsordener, hvilket bidrager til at styrke dynamikken i den videre opfølgingsproces.

Opfølgning

28. Regeringen har tidligere afgivet redegørelser om den nationale og internationale opfølgning henholdsvis udmøntning af handlingsprogrammet fra den 4. Verdenskvindekonference i Beijing i 1995. Redegørelserne blev forelagt Folketinget henholdsvis den 25. april 1996 og den 6. maj 1998. Nedenfor redegøres kort for de allerede planlagte opfølgingsaktiviteter.

Nationalt.

29. *Kvinder i beslutningsprocesser.* Lov om ligestilling af kvinder og mænd indeholder en skærpeelse af reglerne om kønssammensætning i offentlige udvalg og statslige bestyrelser. Således fremgår det af loven, at offentlige udvalg og statslige bestyrelser bør have en ligelig kønssammensætning, hvor kravet i den tidligere lovgivning var formuleret således, at sådanne udvalg og bestyrelser så vidt muligt bør have en afbalanceret kønssammensætning. Ligestillingsafdelingen udsendte i oktober 2000 en vejledning om Ligestillingslovens bestemmelser om kønssammensætningen i offentlige udvalg, kommissioner o.lign., og i bestyrelser for statslige forvaltningsmyndigheder m.v.